

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/308/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220073
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220073.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/448/2012-40 zo dňa 10.10.2014 a uznesení Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/448/2012-53 zo dňa 06.11.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/448/2012-40 zo dňa 10.10.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/448/2012-53 zo dňa 06.11.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie titulom majetkovej škody sumu vo výške 125,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 330,- eur, ako aj k náhrade trov konania. Návrh odôvodnil tým, že súd o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až po viac ako 6 mesiacoch (teda oneskorene, pretože podľa § 44 ods.1 Exekučného poriadku má súd o vydaní poverenia rozhodnúť do 15 dní), pričom žalobca počas tejto doby vynaložil hotové výdavky, ktoré by neboli vznikli nebyť nesústreďenej činnosti exekučného súdu (výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, výdavky na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- eur a výdavky na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s kontrolou a urovaním stavu exekučného konania v sume 15,- eur) a tiež si uplatnil nemajetkovú ujmu a to ako primeranú náhradu z dôvodu, že neskorým ukončením procedúry nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a tiež riziko insolventnosti povinného.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom z fotokópie exekučného spisu OS Komárno sp. zn. 4Er/4/2009 zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor

na súd dňa 09.01.2009, pričom exekučný súd o nej rozhodol dňa 12.01.2009 a vydal pre exekútora poverenie na vykonanie exekúcie.

Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal (ani sa o to nepokúsil) ani len samotný vznik hotových výdavkov, ktoré mu mali v súvislosti s uvedenou exekučnou vecou vzniknúť (ktorých náhrady ako majetkovej škody sa domáhal), nie je zrejmé o aké jeho výdavky malo ísť a je navyše neprípustné, aby si takéto náklady uplatňoval paušálne (pretože súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca v tisíckach obdobných žalôb uplatňuje rovnaké paušálne náklady bez ich bližšieho preukázania a zdôvodnenia), teda bez toho, aby v každom jednotlivom prípade preukázal, že mu takéto náklady vôbec vznikli a následne to, že by neboli vznikli nebyť prípadnej oneskorenej činnosti exekučného súdu.

Žalobca samotný (ako oprávnený v exekučnej veci) neurobil žiadne úkony smerujúce k tomu, aby predišiel vzniku prípadnej škody (§ 415 ods. 1 OZ), keď pred podaním tohto návrhu na náhradu škody na súde nepodal žiadnu sťažnosť na postup alebo prieťahy exekučného súdu či už u predsedu exekučného súdu alebo na Ústavnom súde SR, preto nielenže nemožno konštatovať, že by bolo došlo k akýmkoľvek prieťahom v konaní, ale tiež možno konštatovať, že ak by bolo došlo ku škode samotnej (čo sa nepreukázalo), žalobca neurobil nič pre to, aby jej vzniku bol zabránil.

Nepochybne účelovým je tvrdenie žalobcu o tom, že "neexistencia účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy tohto stavu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u žalobcu, členov jeho riadenia a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti a táto nezákonne vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní jeho ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať" v prípade, keď sa žalobca takéto zásahy ani len nesnaží preukázať.

V spore neboli preukázané žalobcom avizované zbytočné prieťahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu (§ 9 ods. 1). Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ktoré právo obdobne zakotvuje i čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru.

Súd o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia rozhodol v zákonnej 15 dňovej lehote a preto nie je návrh žalobcu dôvodný. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 3 dni po podaní žiadosti, teda nie sú pravdivé tvrdenia žalobcu o omeškaní trvajúcim viac ako 6 mesiacov a nedošlo preto k žiadnym prieťahom, nieto ešte k zbytočným prieťahom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval v zákonom stanovenej lehote a z obsahu spisu je zrejmé, že mu žiadne trovy nevznikli.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 z. č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2 z. č. 233/1995 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca ďalej nesúhlasil s tým, ako prvostupňový súd vyhodnotil vznesenú námietku premičania. Je toho názoru, že k premičaniu práva nedošlo. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 22.09.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom ani nezisťoval, či došlo k prieťahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nezdokladoval a nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu prvostupňový súd postupoval správne, keď znalecké dokazovanie za účelom eventuálneho stanovenia výšky škody nenariadil.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20,-- eur.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,-- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 03.11.2014 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu, odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania (zo dňa 03.11.2014), ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 04.11.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 04.11.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle

ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak tomu bolo i v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca mienil nespoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania, odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania, odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.